

er dog virkelig ikke, fordi der er en saadan Lydsfhed Sunden for Kongegaen, at man der gjør Alt, hvad man kan, for at stride mod den danske Nationalitet; thi Grunden var, at Smugleriet kunde betale sig, naar man kom nogenlunde godt fra det, ja, selv om man ikke altid kom godt fra det. Jeg mener derfor, at det ikke kan hjælpe i den Henseende, at vi lade Goldgrændsen blive ved Eideren, ligesaalidt som det kunde hjælpe, om vi flyttede den op til Kongegaen; naar vi satte Goldgrændsen ved Eideren, ville Lydskerne komme til at staae paa begge Sider af den, og den ærede Taler beraaber sig jo paa, at der er den samme Stemning paa begge Sider af Eideren, og jeg troer dog heller ikke, at Danffheden har udbredt sig saa vidt, at den er kommen ret langt op ovenfor Eideren. Jeg troer derfor, at man fra den Side meget godt kan overlade Sagen til Regjeringen; det kan være vanskeligt at faae Grændsen bevogtet, og det kan være, at denne Grændse ikke er saa god at bevogte som en anden, men det skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg kan gjerne være enig med Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i, at det kan være vanskeligt; men det er ganske vist, at det altid vil blive saaledes, at man gjerne vil smugle, hvor det kan lade sig gjøre, ja, Folk ere nær ved at sætte en Værdi i at smugle, og paa den Maade see at komme til Rette med Embedsmændene, saa at de ikke fuldkommen kunne kontrollere dem.

Lindberg: Det har undret mig noget, at de Ord, jeg for kort siden talte, ere blevne saaledes opfattede og tillige misforstaaede, som om jeg vilde gjøre den Sætning gjældende, at, hvad jeg nævnte, var en Følge af de Forhold, som vare fremkomne enten ved Napoleons Spærringsystem, eller ved at General Gwald havde været ude paa Jagt efter et Slags Røvercaptain, som han i sin Tid ansaaes for at være; det var slet ikke det, jeg enten talte om eller vilde bygge Noget paa. Jeg gjorde opmærksom paa, at der i 1813, ikke i Goldsager, men, da det gjaldt Fædrelandets Forsvar, var en saadan Misstemning i Holsteen mod Danffheden, at det ikke var den danske General, Anføreren for den anden Brigade

af den danske Armee, muligt at skaffe sig Spioner. Jeg talte ikke om, hvad Underretning han kunde skaffe sig af Spionerne; thi det er en anden Sag, naar en Spion gav den Underretning, at Tjenden var 1000 Mand, og en anden gav den Underretning, at den var 10,000 Mand; men jeg talte om, at han slet ikke kunde faae Spioner, og jeg vilde gjøre opmærksom paa, at vi deraf kunde see, at det er en gammel Stemning, som ikke paa nogen Maade skriver sig fra den sidste Krig, og, naar det stöder saaledes i Folket, saa mener jeg og lægger Vægt paa, — da det følger af sig selv, saaledes som Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Ottesen) omtalte, at det egentlig er Egennytten, som er Smugleriets Grundvold, og det vil være Tilfældet overalt —, at, naar denne Egennytte kommer til at staae i Forbindelse med Folketstemningen i det Strøg, hvor Goldgrændsen ligger, saa bliver denne Grændse ikke til at holde, saa kan Goldopsynet ikke med den allerførste Flid og Uærlighed sættes igjennem, saa maa der en Militaircordon, som deels er for kostbar, deels vilde besvære Befolkningen, og altid vilde gjøre de stikkelige Folk en stor Fortrød, uden at den dog synderslig meget vilde hindre Smugleriet, thi vi vide meget godt, at, da Napoleon anstregte sig forstræffelig meget, for at holde England borte fra Continentet, saa kunde han dog ikke gjøre det, og, dersom han ikke var istand til at forhindre hele Smugleriet, fordi han havde Stemningen i Befolkningen imod sig, saa veed jeg rigtignok ikke, hvorledes den danske Finanzminister mere skulde være istand dertil, om han skulde være mægtigere end Napoleon.

B. Scholer: Jeg skal ikke indlade mig videre paa de Smuglerhistorier, som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, synes at have en særegen Fortærlighed for, maaffee fra sit tidligere Dphold i Ribe, der som bekendt i lang Tid, saalange Differentiaaltolden bestod, for en stor Deel levede af Smugleri. Naaget jeg har store constitutionelle Betænkkeligheder ved at gaae ind paa nærværende Lovforslag, saa store Betænkkeligheder, at, hvis jeg havde nogen Indflydelse i Salen, skulde denne Lov ikke blive vedtagen, forinden Regjeringen fremlagde Udkastet til Fællesforfatningen, og for-